

Katarina Mazetti

ROSVOJA JA RIITASOINTUJA

Suomentanut
Ulla Lempinen

Helsingissä Kustannusosakeyhtiö Otava

SARJASSA ILMESTYNYT AIEMMIN:

Varjoja ja vakoojia (2017)
Voroja ja vompatteja (2017)
Viikinkejä ja vampyyreja (2018)
Haamuja ja hirviöitä (2018)
Roistoja ja roskaajia (2019)
Metkuja ja merirosvoja (2020)
Konnia ja kätköjä (2021)
Piloja ja petkuttajia (2022)

Ruotsinkielinen alkuteos
Kusinerna Karlsson. Trassel och trumpeter

Copyright © Katarina Mazetti 2018
First published in Sweden by Alfabeta Bokförlag AB, Stockholm
Suomenkielinen laitos © Kustannusosakeyhtiö Otava 2023
Kartat ja piirroksset: Ville Karppanen

ISBN 978-951-1- 43570-9

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2023

Karlssonin seikkailuserkkujen suku:

Ukki ja mummi
Neljä tytärtä

Tutkija Ulla, puoliso Allan,
tyttäret **Julia** ja **Daniella**, jota kutsutaan Pörriksi

Näyttelijä Molly, poika **Jori**

Kokki Ellen, avopuoliso Claude Bouclé,
poika **Alex**

(Muun muassa) kuvataiteilija, toimittaja, trapetsitaiteilija, hatuntekijä, historianantutkija, eläintarhayrittäjä ja laskuvarjohyppääjä Frida. Asuu Uikkusaassa.

I

Hirviö

Julia näki unta.

Hän käveli kauniissa maisemassa ympärillään kukkivia puita ja visertäviä lintuja. Aurinko paistoi lempeästi. Hänen vieressään käveli tosi hyvännäköinen poika. Poika katsoi häntä ja hymyili valkoiset hampaat hohtaen. Julia oli juuri vastaamassa hymyyn ja tarttumassa poikaa kädestä, kun puiden välistä kurkisti jättiläishirviö ja mylväisi niin kovaa, että Julia putosi sängystä ja heräsi!

Tokkurassa Julia katseli ympärilleen. Komistus oli poissa, ja lattiaan kalahtanutta vasenta polvea särki – mutta mylvintää kuului edelleen. Se tuli toiselta puolelta huonetta. Julia aavisti pahinta ja sytytti yölampun. Oikein arvattu! Syypää selvisi!

Julia kömpi vaivalloisesti pystyyn ja ärähti: ”Senkin hullu! Tämä ei jää tähän!” Sitten hän nilkutti eteisen läpi keittiöön niin nopeasti kuin vain pääsi.

Viime aikoina tyttöjen äiti oli alkanut nousta varhain aamulla, jotta saisi nauttia aamiaista yksin rauhassa. Nyt hän istui keittiönpöydän ääressä edessään palava kynttilä, söi silmät ummessa hunajalla makeutettua luonnonjogurttia ja hymisi itsekseen. Kuulosti siltä kuin

hän olisi sanonut: "Oooooooooommmmm."

"Äiti! En kestä enää! Arvaa, mitä Pörri nyt tekee!"

Äiti huokaisi. Hän oli tajunnut hiljattain, että teki aivan liikaa töitä ja tarvitsi rauhaa ja hiljaisuutta. Sen vuoksi hän yritti syödä aamiaista ennen muuta perhettä ja istui joskus oudoissa asennoissa itsekseen mumisten. Sitä sanotaan joogaksi, ja se on kuulemma hyväksi ihmisille, joiden pitää vähän hidastaa tahtia.

"Kai muistat, ettei minua saa häiritä, kun...", äiti sanoi.

"Hys!" Julia sihahti. "Kuuntele!"

He kuuntelivat. Toiselta puolelta asuntoa kuului kamalaa mölyä, johon Julia oli herännyt. Kimeitä ja katkonaisia trumpetin pöräyksiä kuin erikorkuisia mahtipieruja.

Ovi avautui, ja Julian isä raahusti keittiöön aamutakissa.

"MITÄ täällä tapahtuu? Onko joku raahannut paikalle norsun? Miten te saitte sen portaita ylös?" hän kyseli ja haukotteli.

"Tulkaa katsomaan!" Julia käski. Vanhemmat vana-vedessään hän harppoi määrätietoisesti takaisin huoneeseensa. Hän tempaisi oven auki ja jäi seisomaan ovensuuhun jalat harallaan ja kädet lanteilla.

Sängyssä Julian pikkusisko Daniella, jota sanottiin Pörriksi, puhalsi trumpettia melkein sinisenä. Huoneessa kaikui kammottava mölinä. Pörri käski heitä häi-

pymään huiskimalla vihaisesti kättään. Perheen kirjava kissa Katinryökäle istui Julian sängyssä ja tuijotti Pörriä kauhuissaan turkki niin pörhöllään, että se näytti kaksi kertaa tavallista isommalta. Selvästikin se olisi nostanut tassunsa suippokärkisille kissankorvilleen, jos vain olisi osannut.

Isä käveli rivakasti huoneen halki, kiskaisi trumpetin Pörrin kädestä ja piteli soitinta hänen ulottumattomissaan.

"Mitä sinä oikein touhuat?!" isä tiukkasi. "Kello on vasta puoli seitsemän!"

Pörri nousi sängystä ja alkoi hyppiä trumpettia kohti.

"Eikö täällä saa harjoitella soittamista?" Pörri valitti. "Aion pyrkiä koulun puhallinorkesteriin. Musiikinopettaja lainasi minulle tuon trumpetin."

"Tuskin hän kuitenkaan käski harjoitella keskellä yötä!" Pörrin äiti tokaisi. "Ja olisi hän voinut ensin opettaa, miten sitä soitetaan."

"Työnnän tuon torven päähäsi, kun nukut!" Julia tiuski.

"*Andante*, kaikki! *Andante!*" Pörri sanoi tynesti. "Se on musiikkikieltä ja tarkoittaa: rauhallisesti. Otetaan nyt kaikki ihan *andante* ja mennään syömään aamiaista!"

*

Toisaalla tyttöjen serkun Jorin äiti ajatteli edellispäivänä saamaansa kirjettä. Hän ei ollut nukkunut silmällistäkään koko yönä miettiessään, mitä oikein tekisi. Lopulta hän nousi ja meni herättämään poikansa. Jori mumisi väsyneenä, käänsi kylkeä ja yritti jatkaa uniaan. Molly-äiti ravisteli häntä olkapäästä.

"Tämä ei voi odottaa!" Molly sanoi. "Asia pitää päättää tänään, ja sinun pitää olla mukana tekemässä päätöstä siitä. Nouse ylös, niin mennään aamiaiselle."

Kun he kohta istuivat keittiönpöydän ääressä edessään teekuppi ja makkaravoileipä, Molly ojensi Jorille kirjeen. "Lue."

Jori luki kerran ja toisenkin. Sitten hän katsahti äitiinsä.

"Että semmoista!" Molly tokaisi. "Sinulla on Saksassa Regine-niminen siskopuoli, kuten tiedät, ja nyt isäsi haluaa, että Regine tulee tapaamaan teitä Uikkusaareen helluntaina. Jotta te 'tutustuisitte toisiinne!'" Molly irvisti kuin tee olisi maistunut pahalta.

"Ai jaa. Onko siinä sitten jokin ongelma? Vai miksi näytät noin happamalta?" Jori ihmetteli.

"Siinä on kolmekin ongelmaa", Molly vastasi. "Yksi: puhuin Frida-tätinne kanssa, eikä hän ole silloin Uikkusaarella. Hän työstää sulhasensa Kustaan kanssa jotakin huippusalaista juttua Itäsatamassa eikä halunnut kertoa asiasta enempää. Kaksi: Saksassa koululaisilla on viikon

loma helluntaina, joten se Regine haluaa tulla Uikkusaareen koko viikoksi. Te tuskin saatte koulusta niin pitkän vapaan, koska kesälomakin alkaa pian.” Molly vaiken.

”Se ei ole ongelma eikä mikään”, Jori sanoi. ”Ilmoitetaan kouluun, että meihin on iskenyt... vaikka musta surma ja että meidän pitää eristäytyä Uikkusaareen. Olisi kivaa viettää muutama päivä uuden siskon kanssa! Sitä paitsi me ollaan ennenkin oltu Uikkusaarella yksin. Saari vain tuntuu tosi tyhjältä ilman muita serkkuja. Eikö Regine voisi tulla hiukan myöhemmin, vaikka juhannuksena?”

”Soitin eilen kaikille siskoilleni. Ranskassa Ellen ihas-teli, miten hyvä tuuri hänellä on. Helluntaina he ovat nimittäin risteilyaluksella töissä Kööpenhaminassa, joten heille sopi hyvin, että Alex tulee Uikkusaareen. Ja Ulla melkein purskahti itkuun. Pörri on ilmeisesti saanut käsiinsä jonkin soittimen, jota hän toivottaa yötä päivää. Ulla sanoi, että jos Pörriä ei heti saada ulos talosta, hän muuttaa itse jonnekin. Toisin sanoen myös Julia ja Pörri ovat tulossa.”

”Eli... siis... HURRAAAA!” Jori ulvoi. ”Ylimääräinen esi-kesäloma ennen varsinaista kesälomaa! Mikä se kolmas hankaluus muuten on? Sinähän puhuit kolmesta ongelmasta.”

Molly oli hetken hiljaa. Sitten hän vastasi: ”Olet varmasti jo riittävän vanha ymmärtämään, ettei siskosi olemassaolo tunnu minusta kovin mukavalta. Isäsihän lähti Saksaan, kun olit yksivuotias, eikä enää palannut,

koska oli tavannut Reginen äidin. Eli sait pikkusiskon, mutta menetit isän. Sitä ei ole kiva ajatella.”

”Älä sitten ajattele!” Jori sanoi. ”En minäkään ajattele. Isä vaikutti ihan mukavalta viime vuonna, kun me vihdoin tavattiin, mutta en ikävöi häntä, koska hän on ollut Saksassa aina. Sitä paitsi sain tilalle siskon, onhan sekin jotain! Julialla ja Pörrillä on Katinryökäle ja Alexilla patansa ja pannunsa, mutta mitä minulla on?”

Jorin äitiä hymyilytti väkisinkin.

”Taidat olla oikeassa! No hyvä on, lähde sitten – kunhan et enää kinua koiraa! Nyt kun olet saanut ihan oman siskon!”